

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛ.ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΟΖΑΜΒΙΚΗΣ Κ.ΙΩΑΝΝΗ

Την Κυριακή, 17η Οκτωβρίου ε.ε. η ΑΘΜ ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.Θεόδωρος Β΄ ετέλεσε στον Ιερό Πατριαρχικό Ναό Οσίου Σάββα του Ηγιασμένου Αλεξανδρείας την χειροτονία του θεοφιλ. Επισκόπου Μοζαμβίκης κ.Ιωάννη.

Στην Ευχαριστιακή Σύναξη και την χειροτονία του θεοφιλ.Επισκόπου συμμετείχαν οι Σεβ.Μητροπολίτες Ζακύνθου κ.Χρυσόστομος και Ζάμπιας και Μαλάουι κ.Ιωακείμ, ως και οι θεοφιλ.Επίσκοποι Μαρεώτιδος κ.Γαβριήλ, Πατριαρχικός Επίτροπος Αλεξανδρείας και Φωτικής κ.Διονύσιος.

Παρέστησαν επίσης τα μέλη της Διεθνούς Γραμματείας της Διακοινοβουλευτικής Επιτροπής Ορθοδοξίας, μεταξύ των οποίων ο Εξοχ. Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού κ.Τηλέμαχος Χυτήρης, οι Βουλευτές κ.κ.Αναστάσιος Νεράντζης, Συμεών Κεδικόγλου και Δημήτριος Βαρβαρήγος, ο Εξοχ.Πρέσβυς της Ελλάδος στο Κόσσοβο κ.Δημήτριος Μοσχόπουλος, ο Εντιμ. Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στην Αλεξάνδρεια κ.Ιωάννης Διακοφωτάκης, εκπρόσωποι ελληνικών φορέων και συλλόγος της Μ.Πόλεως, τα μέλη του Συλλόγου Μεταπτυχιακών Φοιτητών του Τμήματος θεολογίας της θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και ομάδα προσκυνητών από την γενέτειρα του νέου Επισκόπου νήσο Ζάκυνθο, ως και την Νότιο Αφρική, όπου επί σειρά ετών διηκόνησε κ.α.

Κατά την ομιλία του ο θεοφιλ.κ.Ιωάννης ανέφερε στην ευθύνη του Επισκοπικού αξιώματος, ως και στους οραματισμούς του περί του ποιμαντικού έργου στην Μοζαμβίκη, ενώ εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς την Αλεξανδρινή Εκκλησία και τον Σεπτό της Προκαθήμενο για την εις Επίσκοπον εκλογή του.

Ο Μακαριώτατος, κατά την αντιφώνησή Του, είπε τα εξής:

«Τίς Θεός Μέγας ως ο Θεός ημών.....

Μεγάλα καί θαυμαστά επιτελεί η Χάρις και το άμετρον έλεος του Κυρίου. Ο Χριστός βρίσκεται εν τω μέσω ημών. Είναι γεγονός αναμφισβήτητο, η δική Του διαβεβαίωση, την οποία βιώνουμε κάθε φορά που συγκεντρωνόμαστε επί το αυτό και μέσα στο συγκλονιστικό μυστήριο της θείας Ιεουργίας, συμμετέχουμε στον θάνατο και στην Ανάστασή Του. «Όπου είναι συνηγμένοι δύο ή τρεις στο Ονομά μου, εκεί είμαι ανάμεσά τους κι εγώ...».

Μέσα, λοιπόν, σ' αυτό το Μυστήριο της Αιωνίου Ζωής, βιώνουμε σήμερα στην θεία λειτουργία της Εκκλησίας μας, κλήρος και λαός, ένα άλλο μεγάλο και ακατάληπτο, κατά άνθρωπον, μυστήριο της μεγάλης και ανεξιχνίαστης αγάπης του Θεού προς εμάς τους αναξίους. Το μυστήριο της Αρχιερωσύνης! Το μυστήριο της Επισκοπικής Διακονίας, της σταυραναστασίμου αναβάσεως στον «εις τύπον και τόπον Χριστού» χώρο ευθύνης, αυτόν του πνευματικού γεωργίου της Μοζαμβίκης.

Εντός ολίγου θα Σέ καλέσω, θεοφιλέστατε Εψηφισμένε Επίσκοπε Μοζαμβίκης Ιωάννη, αγαπητό μου παιδί, να λάβης από τά χοϊκά, όμως καταξιωμένα με τη θεία Χάρη, πατριαρχικά χέρια μου, την Αρχιερωσύνη, που η Εκκλησία σου πρόσφερε μέεόλη της την αγάπη και τη στοργή.

Αγαπητέ μου Ιωάννη,

Γεννήθηκες στήν αγιοτόκο νήσο Ζάκυνθο. Σπούδασες την ιερά επιστήμη της θεολογίας στήν Αθήνα και τη Σόφια της Βουλγαρίας με μεταπτυχιακές σπουδές. Ελαβες τη διδακτορική σου διατριβή από το Πανεπιστήμιο του Γιοχάνεσμπουργκ Υπηρετήσες ως Διάκονος και Πρεσβύτερος στη Ζάκυνθο, την Αθήνα, και εντάχθηκες στον κλήρο του Πατριαρχείου μας πολλά χρόνια πριν.

Με ζήλο και αυτοθυσία εργάσθηκες ως Αρχιερατικός Επίτροπος Ζιμπάμπουε και Ζάμπιας, ως Εφημέριος στον Ιερό Ναό Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης στο Κάιρο και τα τελευταία χρόνια στη Νότια Αφρική.

Σήμερα, μετά από χρόνια, έτσι το θέλησε η πρόνοια του Παντοδυνάμου Θεού, ήλθες εδώ, στην Πατριαρχική Καθέδρα, για να λάβεις τον τρίτο βαθμό της Ιερωσύνης. Η Ιερά Σύνοδος του Πατριαρχείου, με την πατρική μας πρόταση, σε εξέλεξε Επαρχιούχο Επίσκοπο στην Μοζαμβίκη. Μία ευλογημένη χώρα, πανέμορφη, προικισμένη από τον Αγιο Θεό να έχει πολλές δυνατότητες και μέλλον. Εσύ θα εργασθείς εκεί, όπου και η Μετριότητα μας, ως Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε υπηρετήσε με πολλή αγάπη και διάθεση ψυχής. Καλείσαι να πολλαπλασιάσεις όλα αυτά, διότι από σήμερα η ευθύνη σου θα είναι πολύ μεγάλη και οι απαιτήσεις περισσότερες από την Εκκλησία.

Η ζωή σου αλλάζει πλέον, Ιωάννη. Από σήμερα πιά είσαι ένας Αρχιερέυς της Ορθοδόξου Ανατολικής Εκκλησίας. Ενας Επίσκοπος του Αποστολικού και Πατριαρχικού θρόνου του Αγίου Μάρκου. Η Εκκλησία σε αντάμειψε για την εργασία σου. Για την αγάπη σου προς το Πατριαρχείο μας. Για το ήθος και την προσφορά σου. Σου δίνει σήμερα νοερά φτερά, να πετάξεις ψηλά και να δώσης σαν άλλη καιομένη λαμπάδα το φως της πίστεώς σου και ολόκληρη την ύπαρξή σου στο ανατεθέν ποίμνιο. Εργάσθηκες άοκνα στο χώρο της νεότητας. Πρωτοστάτησες στην ίδρυση του Ελληνικού Σχολείου και του Κέντρου Νεότητας και Πολιτισμού, ως και της Στέγης Αγάπης Απόρων «Αθανάσιο Ιδρυμα» στην Ι.Μητρόπολη Ιωαννουπόλεως και Πρετορίας και στην Ελληνική Κοινότητα του Τζέρμιστον.

Σε αυτή την νέα και μεγάλη ποιμαντική ευθύνη, που η Εκκλησία σήμερα σου εμπιστεύεται διά της εις Επίσκοπον χειροτονίας σου, να γνωρίζης ότι οι κατ' άνθρωπον δυσκολίες θα είναι ακόμη πιά έντονες. Διότι το παλαιό Πατριαρχείο μας υπηρετεί κατ' εξοχήν την Ευαγγελική επιταγή της σποράς του λόγου του Θεού στην αχανή και εμπερίστατη αφρικανική ήπειρο, που κατοικείται όμως από αγαθές και δεκτικές καρδιές.

Η Ιεραποστολή είναι η «εν Αγίω Πνεύματι» άοκνη εργασία για τον αγιασμό των πάντων, την ανακεφαλαίωση τους στον Χριστό και την «προσαγωγή» τους στον Πατέρα (Εφεσ. 2,18). Και γινόμαστε «συνεργοί Θεού» με μία ευρύτερη έννοια: συμμετέχοντας στην εξέλιξη των λαών για φωτισμό, ενότητα, ειρήνη, καταλλαγή και αγάπη, με μία λέξη για τον αγιασμό, προς τον οποίο κατατείνει το έργο του Θεού. «Ως τέκνα Θεού κατά χάριν», συσσωματούμενοι με τον Χριστό «δι' ον τα πάντα και δι' ου τα πάντα» (Εβρ.2,10), ενωμένοι με Αυτόν, συμμετέχουμε στο θεϊκό σχέδιο υπέρ των αδελφών μας, με διάθεση δοξολογική, με την ακλόνητη όμως βεβαιότητα ότι «εξ' Αυτού και δι' Αυτού και εις Αυτόν τα πάντα» (Ρωμ.11, 36).

Και αυτή η διακονία δεν είναι μόνο σωτηρία αλλά και δημιουργία, με την επιστράτευση της λογικής, της εμπειρίας, της γνώσης και της αισθήσεως του ωραίου, προκειμένου να συμβάλλουμε στην πνευματική πρόοδο των συνανθρώπων μας με έργα πολιτισμού, παιδείας, κοινωνικής πρόνοιας και προόδου.

Ο Θεός θα επιτρέψει και να πειρασθούμε. Εκεί θα δείξουμε την αληθινή μας πίστη. «Τα δάκρυα είναι εκείνα με τα οποία ο Θεός ξεπλένει τα μάτια μας για να μπορέσουμε να Τον διακρίνουμε καλύτερα...» έλεγε ένας ρώσος ασκητής της θηβαΐδος του Βορρά. Και σ' αυτήν σου την πορεία να έχης κατά νούν ότι παγίδες πολλές, και ανηφορίες και αγκάθια θά εμποδίζουν τον δρόμο σου. Πίκρες και δοκιμασίες θα γευθείς και πάλι στην σταυροαναστάσιμη οδό, την οποία από σήμερα πιά ανηφορική θα βαδίζης.

Αναφέρεται ότι ο Άγιος Αντώνιος, ο Καθηγητής της ερήμου, όταν βασανίστηκε επί πολλά χρόνια από έναν μεγάλο πειρασμό και η χάρις του Θεού κάποια στιγμή τον απάλλαξε, φώναξε μέσα από την ψυχή του : «Θεέ μου, που ήσουν όταν σε χρειαζόμουν;». Και μιά φωνή τον διαβεβαίωσε: «Εδώ ήμουν Αντώνιε, δίπλα σου πάντοτε,

αλλά περίμενα μέσα από τη δοκιμασία σου να δώ την υπομονή σου και την πίστη σου».

Αγαπητό μου παιδί, Επίσκοπε της Εκκλησίας μας,

Μαζί μας αυτή τη στιγμή παρίστανται και προσεύχονται, όλοι οι Άγιοι, η Παναγία Μητέρα του Χριστού και δική μας μάνα, οι Όσιοι, οι Ταξιάρχες Αρχάγγελοι, οι Μάρτυρες και οι Ασκητές Άγιοι της Εκκλησίας μας. Ο Όσιος Σάββας ο Ηγιασμένος, ο Άγιος Νεκτάριος, η Αγία Αικατερίνη, οι Άγιοι Θεόδωροι, οι μεγάλοι Αλεξανδρινοί θεολόγοι, οι άγιοι Προκάτοχοί μας, Πατέρες και Διδάσκαλοι της Εκκλησίας.

Κοντά σου τα αγαπημένα σου πρόσωπα, οι συγγενείς και οι καλοί σου φίλοι, οι οποίοι σήμερα χαίρονται μαζί σου και σε στηρίζουν. Κοντά σου όλοι εμείς, ο Πατριάρχης σου, οι Αρχιερείς μας, οι Κληρικοί και οι άνθρωποι του Πατριαρχείου μας με τους οποίους καθημερινά συνεργάζεσαι και τόσο σ' έχουν αγαπήσει.

Κοντά μας σήμερα κι ο Εξοχώτατος Υπουργός κ.Τηλέμαχος Χυτήρης, επικεφαλής αντιπροσωπείας ελλήνων βουλευτών, με τους λοιπούς συμπαρόντες βουλευτές ομοδόξων κρατών, προκειμένου να πραγματοποιήσουν την συνέλευσή τους στην Μεγάλη Πόλη του Αλεξάνδρου και των μεγάλων θεολόγων και Διδασκάλων της Εκκλησίας μας. Ο κ.Υπουργός, αγαπητός φίλος από τα παλαιά, εκφράζει την αγάπη και την συμπαράστασή του στο Πατριαρχείο μας, αλλά και σε σένα, Θεοφιλέστατε Ιωάννη, για την πολύχρονη συνεργασία και προσφορά σου, ως Συντονιστής εκ μέρους του Πατριαρχείου μας στην «Διακοινοβουλευτική Συνέλευση Ορθοδοξίας».

Σας ευχαριστούμε πολύ κ.Υπουργέ και όλους τους εκλεκτούς συνοδούς του Ελληνικού Κοινοβουλίου, που είσθε σήμερα εδώ και συμπροσεύχεσθε. Παρακαλώ να μεταφέρετε προς τον Εξοχώτατο και λίαν αγαπητό Πρωθυπουργό της Ελλάδος κ.Γεώργιο Παπανδρέου την αγάπη μας και την συμπαράστασή μας στο έργο του, προκειμένου η φιλότιμη πατρίδα μας να ξεπεράσει γρήγορα τις δυσκολίες που βιώνει.

Όμως επιθυμώ εδώ να αναφέρω ιδιαιτέρως και στην παρουσία του Σεβ. Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου, του πολυσεβάστου και τετιμημένου ευεργέτου και υποστηρικτού του Πατριαρχείου μας. Γέροντα σεπτέ, η προσευχητική παρουσία σας μας χαροποιεί και μας τιμά ιδιαιτέρως. Σας ευχαριστούμε για την αγάπη που μας δείχνετε. Γιά εμέ προσωπικώς είσθε ο ευεργέτης και ο βοηθός από τα πολύ παλαιά χρόνια. Σας ευχαριστούμε Σεβασμιώτατε για την αγάπη, την αβραμιαία σας φιλοξενία, την έκφραση της αρχοντιάς σας, προς τους Αρχιερείς του θρόνου μας, όταν σας επισκεπτονται. Γιά όλους και για τον καθένα χωριστά έχετε κάτι αγαθό να πείτε. Δίδετε σέ όλους από το περίσσευμα της αγαπώσης καρδιάς σας.

Αυτή την αγάπη να έχης πάντα και εσύ και να την μοιράζεις απλόχερα Ιωάννη. Γιατί, όπως συνηθίζω πάντοτε να λέγω, αυτό που θα μείνει και θα έχει αξία σ' αυτόν τον μάταιο κόσμο είναι μόνον η αγάπη και τίποτε άλλο.

Χαίρε και αγάλλου Εψηφισμένη Επίσκοπε Ιωάννη ! Ο Χριστός εν τω μέσω ημών. Ιδού ηγγικεν η ευλογημένη ώρα !

Και τώρα σέ καλώ να προσέλθης στο κράσπεδο του ιματίου του Εσταυρωμένου και Αναστάντος Αρχιποίμενος Χριστού, για να λάβης τον στέφανο του μαρτυρίου της ζωής!»

Ακολούθως ο νεοχειροτονηθείς Επίσκοπος παρέθεσε επίσημο γεύμα στο Εντευκτήριο της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας.